

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Salvador Cot

ICV i UDC, dues gotes d'aigua

ICV, les sigles heredes del gloriós PSUC, prepara un concurs de creditors, ofegada per una pila de crèdits amb els

bancs que li resulten impagables. Més de nou milions d'euros, que es diu aviat. La raó, diuen ells mateixos, és la davallada de càrrecs com a resultat de l'últim cycle electoral i els pactes amb Catalunya en Comú i altres formacions de l'esquerra, que s'han quedat amb la majoria de despatxos, però que no pensen assumir els deutes. Els ecosocialistes són el segon partit històric, després d'Unió, que desapareix per incapacitat d'afrontar un munt de deutes bancaris.

Tot plegat genera algunes constatacions. Queda clar que els partits del sistema no poden sobreviure sense ocupar espais a l'administració, un fet que per si sol ja determina quina és la jerarquia de les seves prioritats. Sense

ICV abaixa la persiana amb 9,2 milions de passiu i UDC ho va fer amb 22,5 milions, però els líders se salvaran del naufragi

electes i, sobretot, sense els –nombrosos– càrrecs de confiança política, els partits que hem votat i votem deixarien l'existir. D'altra banda, també és evident que els bancs concedeixen crèdits de xifres molt altes a les formacions polítiques, però amb ben poques garanties de ser retornats. ICV abaixa la persiana amb 9,2 milions de passiu i UDC ho va fer amb 22,5 milions. És a dir, els bancs atorguen diners que no saben si recuperaran a canvi que uns altres obtinguin càrrecs, tant se val si es tracta de postcomunistes o de democristians. Tot molt transparent.

Encara hi ha un fet més que agermana fins al clonatge partits teòricament tan distants com ICV i UDC. I és que els seus líders se salvaran del naufragi. Arrapats a d'altres sigles o recuperats per empreses agraïdes, els veurem, tan satisfets, trepitjant moqueta i, des d'algun despatx, prestant els seus serveis al poble, que –vista la dedicació– tant els necessita. Iniciativa per Catalunya-Verds i Unió Democràtica de Catalunya, grans paraules per construir unes sigles. I Catalunya. Sempre Catalunya.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Cridat a Sabadell

Tot en ordre a Sabadell. El subterrani del mercat on deixo el cotxe fa l'olor d'escata, sang i nevera que a mitja tarda, quan tanquen, fan tots els mercats, i La Llar del Llibre, d'on m'han cridat perquè presenti *Sota el barret*, fa l'olor fresca del paper blanc. M'hi han cridat els seus tres germans propietaris. Una llibreria pot avui mantenir tres famílies? “No ens podem queixar, paguem les factures i els sous...” “I no hi ha hagut topades entre vosaltres? De vegades les famílies...” “Som com els germans Dalton.” No s'assemblen als Dalton però són molt iguals entre ells. La Llar del Llibre de Sabadell, situada al centre, darrere l'ajuntament i en una zona de viants amb cafès i botigues, va patir fa uns anys els efectes de la crisi de la llibreria Catalònia de la ronda de Sant Pere de Barcelona. Una colla de llibreries havien volgut gestionar la llibreria històrica fundada per Antoni López Llausàs i mantinguda per Josep M. Cruzet, i es van picar els dits. Van haver de tancar-la. Ara és un McDonalds. Una mica més i han de tancar també les llibreries associades. La Robafaves

“Presentació a La Llar del Llibre, on havia coincidit amb Manuel Foraster

de Mataró, la principal del grup, ho va fer. Des de llavors, el local s'ha mantingut inactiu. Ara s'hi fan obres. M'han dit que s'hi posarà una botiga d'aparells ortopèdics. Els paletes entren si surten i l'antiga Robafaves fa l'olor de resclosit dels locals sense vida. Tanta com n'havia tinguda...

Déu-n'hi-do la gent de Sabadell que s'ha sentit “cridada” a la presentació del llibre que recull articles publicats en aquest diari. Més que a Mataró, la meva ciutat. No m'han cridat d'enlloc més. Ni de Girona, on sembla que hauria de tenir més lectors perquè hi ha la matriu d'El Punt Avui. No me'n quei-

xo. És per constatar una vegada més que ningú no és profeta a la seva terra. Jo no soc profeta ni local ni en general.

Em faig la presentació jo mateix, perquè no tinc en Manuel Foraster que me la faci. D'entrada, un record per a en Foraster, l'amic autèntic i escriptor fantàstic mort fa uns anys. Ens havíem presentat llibres respectius en aquesta llibreria. Ell vivia a Barcelona però era d'aquí, on estava vinculat amb La Mirada, l'editorial que recupera textos de la Colla de Sabadell, de la qual aquest any se celebra el centenari. Trabal, Oliver, Obiols... Insisteixo a dir que els articles de *Sota el barret* estan impregnats dels efectes del procés independentista. Ens hem entristit, s'ha evaporat l'escuma de xampany d'articles anteriors. Em falta en Foraster, practicant del sentit de l'humor i el distanciament analític que, segons deia, és propi de la gent de Sabadell. Comentant-lo amb ell, el procés seria una altra cosa, i jo també. Havia escrit tants articles per donar-li satisfacció... La Llar del Llibre té entrada per dos carrers. La dualitat, els corrents d'aire vitals i vivificadors...